

xxxxxxxxxxxx rovněž potvrdila, že se u nich v bytě sešla poškozená s obžalovaným společně konzumovali alkohol, poškozená vypila u nich doma asi 1 ½ litru vína, odcházela kolem 22,00 hod. Svědkyně potvrdila, že poškozená nebyla střízlivá již v bytě svědkyně, asi 4x upadla, proto vyzvali obžalovaného, aby ji doprovodil domů, s čímž on souhlasil. Svědkyně uvedla, že obžalovaný se vrátil po cca 1 hodině, sdělil, že se poškozená cestou domů pomohla a třikrát upadla, že by spolu měli něco důvěrnějšího, o tom se nezmiňoval.

xxxxxxxxxxxx vypověděl, že v inkriminovaný večer procházel v domě kolem bytu, který obývá poškozená, která zde bydlí s xxxxxxxxxxxxxxx, uvedl o nich, že hodně pijí alkohol. V zámku si všiml zasunutého svazku klíčů, proto klepnul na dveře a odcházel pryč. Poškozená na něj křičela z bytu, svědek ji upozornil, že má klíče v zámku zvenku, na její výzvu otevřel, poškozená byla za dveřmi xxxxxxxxxxxxxxx, byla notně opilá.

xxxxxxxxxxxx vypověděl, že ráno dne 12.4.2013 volala jeho přítelkyni xxxxxxxxxxxxxxx Policie ČR, ptali se na xxxxxxxxxxxxxxx, po tomto telefonátu šel svědek do bytu svědka xxxxxxxxxxxxxxx, kde viděl obžalovaného, který pobíhal po místnosti s nějakými taškami, nevěnoval tomu pozornost.

U hlavního líčení byl čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, tento znalecký posudek byl vypracován na obžalovaného xxxxxxxxxxxxxxx, v tomto znaleckém posudku se konstatuje, že obžalovaný netrpí duševní poruchou v pravém slova smyslu, mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat a to i v případě, že obžalovaný byl pod vlivem alkoholu, ovládací a rozpoznávací schopnosti byly sníženy měrou nepodstatnou.

Jako listinné důkazy byly u hlavního líčení konstatovány protokol o ohledání místa činu, náčrtek a fotodokumentace, ze kterých vyplývá místo, kde mělo dojít ke spáchání trestného činu, ze zprávy Nemocnice Písek, gynekologického oddělení vyplývá, že poškozená po vyšetření uvedla, že se jí před domem pokusil znásilnit partner kamarádky, k pohlavnímu styku nedošlo. U prohlídky bylo zjištěno, že na vnitřní straně stehén byl u poškozené konstatován hematoma staršího data, byla bez známek násilí.

K osobě obžalovaného byly dále konstatovány zpráva z místa bydliště a opis RT. Dále pak jako listinný důkaz byl konstatován výpis z alкотestu Dräger, ze kterého vyplývá, jakým způsobem byla poškozená ovlivněna alkoholem, když z tohoto vyplývá, že ve 22,01 hod. u ní bylo zjištěno 3,11 g/kg alkoholu v krvi.

Veškeré důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a konstatuje, že dle názoru soudu se nepodařilo prokázat, že se stalo jednání tak, jak bylo předmětem podané obžaloby. Soud v souvislosti s tím konstatuje, že přímým účastníkem inkriminovaného incidentu byla pouze poškozená a obžalovaný, kteří se ve svých výpovědích, pokud se týká popisu události, poněkud rozcházejí. První rozpor v těchto výpovědích soud shledává již v popisu okamžiku, kdy obžalovaný poškozenou doprovázel domů, kdy poškozená uvádí, že se o obžalovaného v důsledku opilosti pouze opírala, obžalovaný pak vypovídá o tom, že poškozená se vůči němu chovala vyzývavě, osahávala jej, což on sám pochopil jako určitou její touhu po pohlavním styku.

Rovněž tak se oba rozcházejí, pokud popisují intenzitu „násilí“, kterého se měl obžalovaný vůči poškozené dopustit. Zatímco obžalovaný vypovídá, že na poškozenou se vrhl, snažil se ji xxxxxxxxxxxxxxx a ta se začala bránit až v momentě, kdy obžalovaný ji

xxxxxxxxx, načež on svého jednání zanechal, žádný odpor poškozené nepřekonával, poškozená vypovídá, že od samého počátku se obžalovanému bránila. Pokud se týká věrohodnosti výpovědí obou zmiňovaných, pak soud tyto musí hodnotit i ke vztahu k ostatním výpovědím a popisu událostí z předchozího večera. Například je třeba konstatovat, že poškozená sama uvádí, že sice byla opilá, avšak v žádném případě nepadala, její známá, svědkyně xxxxxxxxxxxvšak uvedla, že již v jejich bytě, který předtím poškozená navštívila asi 4x upadla. Rovněž je třeba uvést, že při prvotním vyšetření na gynekologické ambulanci Nemocnice v Písku měla poškozená uvést, že došlo k pokusu znásilnění před domem, avšak je zřejmé, že k incidentu došlo až v bytě poškozené. Zcela nepochybně je třeba výpověď poškozené hodnotit i ve vztahu k zjištěnému ovlivnění alkoholem, když z výpisu z alkotestu Dräger vyplývá, že bylo u ní zjištěno 3,11 g/kg alkoholu v krvi, je tedy zřejmé, že poškozená byla značně pod vlivem alkoholu a tato intoxikace alkoholem zcela nepochybně má vliv na její schopnosti si události přesně pamatovat a následně je reprodukovat. Za této situace tedy soud konstatuje, že pokud se týká zjišťování skutkového stavu věci vycházel z výpovědi obžalovaného, který v podstatě připouští, že k určité snaze z jeho strany o pohlavní styk s poškozenou došlo, avšak v žádném případě se nesnažil překonat její odpor, když z celého jednání poškozené vůči němu dospíval k závěru, že případný pohlavní styk bude ze strany poškozené dobrovolný.

Obžalovaný byl podanou obžalobou stíhán pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, tedy bylo mu kladeno za vinu, že se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu s tím, že by jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a to souloží a tohoto se měl dopustit v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Soud v souvislosti s tím konstatuje, že pokud, jak již bylo shora konstatováno, při zjišťování skutkového stavu věci vychází z výpovědi obžalovaného, pak považuje za prokázané, že již v průběhu cesty domů poškozená vůči obžalovanému se chovala vyzývavě, měla jej osahávat v intimních partiích, po příchodu domů jej pozvala domů do bytu na kávu a je zcela pochopitelné, že takovéto chování poškozené si obžalovaný vysvětlil tak, že poškozená má zájem o intimnosti, popř. pohlavní styk s obžalovaným. Pokud po takovéto zkušenosti, kterou obžalovaný s poškozenou během cesty domů měl, reagoval tak, že v bytě, kam byl poškozenou pozván se, jak sám uvádí, na ni vrhl, osahával ji, poškozená se tomu nebránila a svou nevoli projevila až v momentě, kdy se xxxxxxxxxxx a on svého jednání zanechal, nelze dle názoru soudu konstatovat, že by se snažil násilím donutit poškozenou k pohlavnímu styku, jeho jednání, dle názoru soudu nelze považovat ani za pokus tohoto trestného činu, neboť ze všech okolností, které obžalovaný až do této doby vnímal, mohl zcela odůvodněně předpokládat, že případný pohlavní styk bude ze strany poškozené dobrovolný, zachoval se v takovéto situaci v podstatě „přirozeně“ a pokud po projevení nesouhlasu poškozené s jeho jednáním, tohoto zanechal a nesnažil se její odpor překonat, pak nelze konstatovat, že by vůči poškozené užil násilí, ani pohružku bezprostředního násilí. Za této situace tedy soud konstatuje, že zločin znásilnění podle ust. § 185 odst. 1,2 písm. a) tr. zákoníku není v tomto případě spáchan a to ani ve stádiu pokusu, neboť obžalovaný v podstatě neučinil nic, co by směřovalo k užití násilí vůči poškozené, až do okamžiku, kdy se jí snažil sundat kalhoty bylo jednání poškozené vůči obžalovanému dobrovolné a proto soud konstatuje, že žalovaný skutek tak, jak je předmětem obžaloby není trestným činem a obžalovaný byl obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená xxxxxxxxxxx. Soud musel o jejím nároku rozhodnout, vzhledem k tomu, že soud obžalovaného obžaloby zprostil, pak nezbylo než podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázat

poškozenou s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když jiné rozhodnutí za této situace soud učinit ani nemůže.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u dne 23.10.2013

Mgr. Martin Král, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

XXXXXXXXXXXXXXXXXX